

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

20 maart 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de preciaire financiële situatie van de VRT

1

Met redenen omklede motie

5

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de precieze afbakening van de term 'boodschappen van algemeen nut' bij het uitzenden ervan door de VRT

5

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de samenwerking van de VRT met een weekblad voor de uitgave van een Eurosong-cd

8

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de precaire financiële situatie van de VRT

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn interpellatieverzoek dateert van twee weken geleden, toen de media berichtten dat de VRT tegen het einde van de lopende beheersovereenkomst op een tekort van 60 miljoen euro zou afstevenen. De bron van die cijfers was onze, volgens bronnen binnen de VRT, altijd goed geïnformeerde collega Carl Decaluwe. Dat was een mooi compliment dat u vanuit de VRT kreeg, mijnheer Decaluwe. Het is ooit anders geweest.

Dat de VRT met een structureel financieel probleem te kampen zou krijgen, was op dat moment geen nieuws. Tijdens de jaarlijkse gedachtewisseling met de VRT had de nieuwe gedelegeerd bestuurder Dirk Wauters ons al meegedeeld dat er inzake de financiering van de lopende beheersovereenkomst geen problemen zouden zijn voor de jaren 2008 en 2009, maar dat er wel een tekort dreigde voor de daaropvolgende jaren. De gedelegeerd bestuurder stelde de nodige besparingsmaatregelen voor en maatregelen om de efficiëntie te doen toenemen. Er werd gesteld dat bij het in de beheersovereenkomst voorziene evaluatiemoment zou worden bekeken hoe de VRT er financieel zou voorstaan en wat er nodig zou zijn om zonder kleerscheuren de lopende beheersovereenkomst uit te doen.

Nu komt de heer Decaluwe, al dan niet toevallig, met een concreet cijfer van een dreigend tekort, namelijk 60 miljoen euro tegen 2011. Mijnheer de minister, klopt het cijfer dat de heer Decaluwe in de media heeft gegoooid? Tenzij ik mij vergis, heeft het evaluatiemoment nog niet plaatsgevonden. Hoe komt men dan tot dat cijfer?

Was u op de hoogte van dit cijfer? Men vertelt mij dat ook u verrast was over het bericht van een tekort van 60 miljoen, en dat men ook op uw kabinet uit de lucht kwam vallen toen het cijfer bekend raakte. U hebt het nieuws afgelopen week in het weekblad Trends overigens genuanceerd met de mededeling: "De heer Decaluwe gaat wat kort door de bocht." Ik had graag van u vernomen wat de situatie nu werkelijk is.

Het ergert mij dat, zodra de VRT met een financieel probleem kampt, men hier onmiddellijk de portemonnee

lijkt open te trekken en simpelweg vraagt hoeveel het moet kosten. Dat bleek al tijdens de gedachtewisseling, toen verschillende collega's, onder wie ook de heer Decaluwe, er als de kippen bij waren om te stellen dat we onze verantwoordelijkheid ten aanzien van de openbare omroep moesten opnemen.

Ik heb begrip voor het feit dat het huidige management, met de nieuwe gedelegeerd bestuurder op kop, geen schuld heeft aan de overschatte inkomsten en aan het feit dat het vorige management het geld door ramen en deuren heeft gesmeten. Maar we mogen mijns inziens toch stellen dat de VRT nu al heel veel geld kost.

Blijkbaar is ook de minister onmiddellijk bereid om extra middelen aan de VRT te geven. Naar aanleiding van de artikelen over de 60 miljoen stelde de minister in een krant: "In dezen zijn er twee mogelijkheden: de ambities bijschroeven of meer middelen voorzien voor de openbare omroep." De minister vervolgde dat mogelijkheid één geen optie was. Dat is een duidelijke stellingname. Maar klopt deze stelling wel? Is de VRT enkel te redden door hem meer geld toe te steken? En is het niet wat prematuur, mijnheer de minister, om nu reeds toezeggingen te doen, terwijl we nog helemaal geen zicht hebben op de evaluatie van de beheersovereenkomst? Dit komt me wat eigenaardig over. Het is eigenlijk een voorafname op de geplande evaluatie.

Misschien blijkt wel dat er andere mogelijkheden zijn om dit probleem op te lossen. Wat zal bijvoorbeeld de opbrengst zijn van de verzelfstandiging van het zen-derpark? Wat met de grote voorraad aan programma's? Kunnen die te gelde gemaakt worden? Hoever staat men met de ontsluiting van het VRT-archief? Ook daar kunnen mijns inziens middelen gegenereerd worden.

Ik ben van mening dat de evaluatie moet worden afge- wacht. Als de evaluatie inderdaad negatief blijkt, moeten we de vraag durven stellen of het niet nuttig is om de beheersovereenkomst open te breken en ze te her- onderhandelen. Wie weet zijn er daar wel mogelijk- heden waardoor de Vlaamse overheid de portemonnee niet moet opentrekken.

Op dit ogenblik mag het geen optie zijn om zomaar extra geld aan te bieden aan de openbare omroep. De toezeggingen die in de media gedaan zijn, waren mijns inziens beter eerst even op dit niveau uitgeklaard, al- vorens ze wereldkundig werden gemaakt.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijn- heer de minister, collega's, voor wie het dossier al lang

volgt, was het geen geheim dat de VRT op een financieel probleem aan het afstevenen was. Bij het recentste werkbezoek van deze commissie aan de VRT stelde de gelegeerd bestuurder dat de situatie voor de jaren 2008-2009 nog doenbaar is, maar dat er nadien een probleem dreigt. Dat was geen nieuws. Naar aanleiding van dat werkbezoek hebben we becijferd dat het in totaal om 60 miljoen euro zou gaan. Dat was wel nieuws.

Ik heb altijd gesteld dat de instelling VRT en de kijker nooit het slachtoffer mogen zijn van de fouten van het vorige management. Daarom pleit ik ervoor om, indien nodig, het financiële gat te dichten, op voorwaarde dat het efficiëntierapport, een besparing die opgelegd is binnen de beheersovereenkomst, uitgevoerd wordt. De gedelegeerd bestuurder heeft tijdens ons werkbezoek laten verstaan dat de VRT op dat vlak op de goede weg is. De regering moet dat uiteraard eerst nog eens bekijken vooraleer men de provisie van 10 miljoen, waarin voorzien is om het gat te dichten, overmaakt aan de VRT, maar ik meen dat men op het goede spoor zit. Om die reden hebben wij recent gevraagd om bij de budgetcontrole de provisie over te maken voor het pensioenplan, zodat de VRT ruimte krijgt om een aantal gaten die in het verleden geslagen zijn, te dichten.

Uit onze becijfering blijkt dat het probleem structureel is en dat het gat groter wordt. Als we nu 10 miljoen vrijmaken, krimpt het gat van 60 miljoen tot 50 miljoen. Dat klinkt eenvoudig, maar ik weet niet of we voor het budget van 2009 nog eens een gelijkaardige inspanning kunnen doen. Ik pleit in elk geval voor een stappenplan om de financiële situatie van de openbare omroep recht te trekken. Dat is altijd mijn pleidooi geweest. Men kan dit niet rechtzetten met een amendement op de begroting en met een aanpassing van de dotatie. Zo gaat dat niet. Daarom pleit ik voor dat stappenplan. Het regeerakkoord 2009 moet de fundamentele oplossing bieden om de beheersovereenkomst met de VRT in 2011 financieel correct af te sluiten. Er mag geen tekort zijn.

Mijnheer de minister, ik heb uw reactie gelezen in Trends. “Decaluwe gaat wat kort door de bocht.” Ik vind van niet, maar goed. Ik zou het omgekeerde kunnen beweren, dat de Vlaamse Regering het nooit zo ver had mogen laten komen. Ik vond die reactie niet gepast. U had net zo goed mijn parlementaire inzet kunnen aanmoedigen. Het is zoals het is.

Bent u bereid om met de regering te zorgen voor een stappenplan? Bent u bereid om een structurele oplossing te bieden?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Een interpellatie heeft de verdienste dat ze het probleem helder schetst en de minister ondervraagt.

De discussie sleept al een tijd aan. De heer Decaluwe wijt de problemen graag aan het vorige management. Hij heeft daar een punt. Maar ik wil niemands rekening maken. Ik wil mijn bekommernis uiten. We moeten onze openbare omroep terug gezond krijgen en dat op lange termijn. Hij moet het medialandschap op een positieve manier invullen en aanjagen. We moeten het evenwicht met de commerciële omroep bewaren. Dat kunnen we niet als we met een financieel debacle zitten of onze openbare omroep kwetsen.

Het huidig management levert inspanningen om de kosten onder controle te krijgen. Dat bleek tijdens onze bezoeken aan de instelling. Toch is dat onvoldoende. Ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Hoe komen we daar uit? Kunt u de VRT een perspectief bieden?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, dit verhaal keert hier altijd terug. Ik heb het er steeds moeilijk mee. Daarom zeg ik opnieuw: als men een euro ontvangt, kan men slechts een euro uitgeven. Ik weet wel, men kan ook gaan lenen, maar dat is iets anders. In een mediabedrijf dat niet afhankelijk is van een markt, dat afgelijnde budgetten krijgt, vind ik dergelijke tekorten zeer vreemd. En dat is een constante. Tekorten die men opstapelt, leveren een behoorlijk probleem op.

De heer Decaluwe heeft verdienstelijk rekenwerk gemaakt. Deze interpellatie is trouwens terecht. Natuurlijk moet er een oplossing komen voor de VRT als die niet meer zou functioneren. De nadruk ligt op zou, want ik moet eerst zien dat de omroep niet meer zou draaien met zo'n personeelsbestand.

Ik zou het meeste aandacht willen vragen voor de rapportering. We lopen altijd de feiten achterna, we moeten altijd afwachten. We discussiëren hier genoeg over de toestand, maar na de feiten. De transparantie werd intussen gedeeltelijk bereikt. Slechts gedeeltelijk, want we zijn nog altijd niet van alles op de hoogte. Ik zou graag eindelijk eens weten wat de productiehuisen kosten. Wat rekenen ze de VRT aan? Daar zit ik op te wachten. Ik heb de indruk dat we de rapportering met sint-juttemis gaan krijgen. Het kan echter sneller. Men spreekt over de VRT als over een performant bedrijf, een mediabedrijf van de toekomst, een toonaangevende zender. U kent het wel. Maar men slaagt er niet eens in om in enkele maanden tijd een informatief rapport te overhandigen over de kostenstructuur en de efficiëntie. Is het onwil of onmacht? Is men ergens bang voor?

Het stappenplan is een interessant idee, maar er moeten garanties inzitten. Ik heb daar al eens voor gepleit. Als we de openbare omroep extra geld geven, moet dat dienen voor een opkuis. Laten we een kat een kat

noemen: men moet schoonmaken wat het vorige management achterliet. De vorige regering had haar verantwoordelijkheid moeten nemen en het nooit zover mogen laten komen. Maar we zitten er nu mee. We moeten de put dempen. Ik vind dat we niet zomaar de portemonnee kunnen opentrekken en via een begrotingsaanpassing extra geld kunnen geven, omdat ze anders ocharm ochot niet meer kunnen uitzenden.

Dat klopt niet, mijnheer Caron. U mag de discussie niet in die richting sturen. U hebt het over kwalitatieve televisie en omroepers en nieuws. Dat klopt wel, maar dat is geen reden waarom het allemaal zo veel moet kosten. Als we zouden gaan graven in de structuur, zouden we ontdekken dat die kwaliteit niets te maken heeft met de prijs. Kwaliteit vloeit niet voort uit de duurte van een camera of een beeld of een scenarist. U vervalst de discussie. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Kwaliteit is een rekbaar begrip. De VRT maakt goede televisie, daar ben ik het mee eens. Maar dat is niet de reden voor de financiële situatie. Dat is onzin. Het spijt me. Ik vraag al langer dat men de efficiëntie in productie, werking, middelen en mensen van de VRT eens doorlicht. Men zou wel eens een heel ander kostenplaatje kunnen krijgen. De VRT is beginnen outsourcen omdat men buiten de VRT goedkoper kon produceren en omdat men in die productiehuisen meer afwist van tv dan binnen de VRT. Maar diezelfde mensen zitten nog in de VRT en ze moeten nog altijd worden betaald.

Ik pleit voor spijkerharde garanties tegenover een hoger budget. Daar draait het om voor mij. De VRT kan bij een volgende regering of minister niet weer om geld gaan vragen. In tijden van budgettaire openheid en beperking vind ik die klaagzang nogal lastig.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik sluit me aan bij de interpellatie. Ik deel de bezorgdheid over onze openbare omroep. De put moet worden gevuld. Of dat onvoorwaardelijk kan, daar heb ik mijn bedenkingen bij.

Ik hoor hier kritiek op het vorige management en de vorige regering. Dat is deels terecht. Ik heb daar als parlements lid een gefrustreerd gevoel bij. Ik heb de indruk dat we altijd de feiten achterna hollen. We krijgen telkens een afgerond rapport en een volledig kostenplaatje. Telkens weer blijkt achteraf dat een heleboel zaken daar niet in vermeld zijn. Dat kan toch niet. Niet de heer Decaluwe gaat kort door de bocht, maar de financiën van de VRT. Wij zitten machteloos toe te kijken tot het kalf verdronken is. We wachten nu op de budgetrapportage. Dat mag niet te lang duren. De financiële tekorten nemen intussen nog verder toe want het gaat om structurele problemen. Mijnheer de minister, ik zou willen dat u snel overgaat tot de evaluatie. Als u overweegt om financieel bij te sturen,

mag u dat niet onvoorwaardelijk doen. We moeten daar goed over nadenken. Welke opdracht willen we? Dat moet duidelijk zijn. Desnoods moeten we de beheersovereenkomst bijsturen.

De heer Dany Vandenbossche: Het zou me sterk verwonderen als de heer Decaluwe kort door de bocht zou gaan: meestal ziet hij de bochten niet. *(Gelach)*

Ik was wat verbaasd toen ik hoorde zeggen dat het als een verrassing overkomt dat de VRT op een tekort afstevent. Het is natuurlijk fantastisch dat de heer Decaluwe via de balansen en de rekeningen het tekort exact kan berekenen. Het lag evenwel voor de hand dat we naar een tekort afstevenen. Ik denk dat de discussie veel fundamenteeler moet zijn. Het moet over meer gaan dan over de bijpassing van het tekort. In het vorige debat in de plenaire vergadering heb ik, samen met anderen, er al voor gepleit om dat tekort uit te vlakken. In deze commissie blijft de vraag voortdurend gesteld wat de taak van de VRT is. Daarover leven zeer verschillende opinies.

Ooit heb ik, naar aanleiding van een discussie over Europa in de plenaire vergadering, al gesteld dat we eens een grondig debat over de gemengde financiering van de VRT moeten voeren. Eens dat is gebeurd, zullen we dit soort van discussies niet meer voeren, op voorwaarde tenminste dat we kansen creëren opdat wat wegvalt ook kan worden gecompenseerd. Alleszins zal de strijd tussen de commerciële en de publieke omroep op een andere manier worden gevoerd dan dat vandaag gebeurt. Het bijpassen van tekorten ligt vandaag wel voor de hand.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, de VRT heeft op mijn vraag twee rapporten opgesteld: over de efficiëntie en over de evolutie van de eigen inkomsten. Dat is voor u geen verrassing, want ik heb dat al eerder meegedeeld. Ik overleg met de VRT om op basis daarvan een voorstel uit te werken dat de regering dan onmiddellijk na het paasreces zal moeten goedkeuren.

Ik heb ook gezegd dat ik van plan ben om de evaluatie die in de beheersovereenkomst is afgesproken te vervroegen. Die evaluatie moet volgens de beheersovereenkomst gaan over een nieuwskanaal. Ik heb echter meegedeeld dat ik de tweede begrotingscontrole, die onmiddellijk na Pasen begint, zal gebruiken om die evaluatie te maken.

De beheersovereenkomst zal uiteraard moeten worden aangepast als de regering zou beslissen om maatregelen te treffen, want op dat moment hebben we het over een bijkomende financiering. Als de opdracht volledig

behouden blijft, is extra financiering onvermijdelijk. Er zijn eigenlijk drie mogelijkheden: we kunnen de opdracht van de VRT inkrimpen, we kunnen de deur openzetten voor meer commerciële inkomsten of er komt extra geld via de overheidsdotatie.

Ik ga akkoord met de voorzitter: ooit moeten we het fundamentele debat voeren en beslissen of we gaan naar een zuivere financiering of het gemengde financieringsstelsel behouden. Dat debat heeft grote implicaties voor de begroting, want als we besluiten om de VRT uitsluitend met overheidsmiddelen te financieren, dan zal dat veel geld kosten.

Bij de begrotingscontrole zullen we de rapporten evalueren. Zoals hier al is gezegd, is het uiteraard geen verrassing dat er problemen zijn. De heer Piet Van Roe heeft het hier in de commissie gezegd, en de heer Dirk Wauters deed dat na hem, bij zijn eerste verschijning in de commissie. De vraag was en is hoe de kaarten nu precies liggen. De verdienste van de beheersovereenkomst bestaat erin dat de VRT efficiëntie-inspanningen moet leveren. De VRT moet de overheid aantonen wat het kost om de opdracht zo efficiënt mogelijk uit te voeren.

De kijker mag daarvan niet de dupe worden. De opdracht mag niet worden ingeperkt. Of zoals de heer Wauters het zegt: we zullen snijden in het vet, maar niet tot op het bot. Dat is ook mijn uitgangspunt. De VRT werkt aan de efficiëntie, en ik neem aan dat de omroep daarover uitleg heeft verstrekt toen de commissie er op werkbezoek was. Het management is er heel serieus mee bezig en rapporteert daarover ook. Hier zal ik evenwel geen uitspraken over die rapporten doen, want na de paasvakantie zal de regering zich er eerst over buigen.

Als de regering akkoord gaat, zal ik nu al maatregelen uitwerken. Het is een publiek geheim dat de VRT in 2008 en 2009 nog niet in de problemen zal komen. Dat zal wel vanaf 2010 gebeuren. Als het echter mogelijk zou zijn om met extra middelen nu al proactief op te treden, dan zou dat een goede zaak zijn. Ik onderschrijf natuurlijk volledig wat de heer Decaluwe heeft gezegd: een maatregel die bij de begrotingscontrole kan worden genomen, kan natuurlijk geen oplossing op langere termijn vormen. Daaraan moet men ook remediëren in 2009, en uiteraard als er in dat jaar een nieuw regeerakkoord wordt opgesteld.

Mijn standpunt is gekend: het is geen optie om de opdracht van de VRT terug te schroeven. De VRT is een performante omroep met een brede opdracht. Alles kan natuurlijk beter, maar ik durf toch te zeggen dat men ver moet zoeken om een overheidsagentschap te vinden dat even grote inspanningen op het vlak van besparingen en efficiëntieverbetering levert zonder dat de kwaliteit van de dienstverlening eronder lijdt. In vergelijking met andere publieke omroepen in Europa krijgt de VRT absoluut niet te veel geld. De besparingen zullen de

omroep nog efficiënter maken. Als evenwel uit de rapporten zou blijken dat de commerciële inkomsten te klein zijn om een tekort te vermijden, dan moet de overheid haar verantwoordelijkheid opnemen. Ik ben dat ook van plan, en dat rapport komt dan ook na het paasreces op de regeringstafel te liggen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik moet eerlijk bekennen dat ik ondanks het antwoord grotendeels op mijn honger blijf. We weten dat de tweede begrotingscontrole na Pasen zal worden doorgevoerd en het dossier nadien door de regering zal worden besproken. We hebben ook duidelijk gehoord dat de ambities niet zullen worden teruggeschroefd. Er wordt dus gewoon bevestigd wat eerder al is gezegd. Op de cijfers moeten we misschien niet wachten tot sint-juttemis, maar alleszins toch tot één week ervoor, en dat is een probleem want daarmee weten we nog niets. Ik heb geen cijfers gehoord. Er wordt bijvoorbeeld niet gezegd of er inkomsten zullen worden gegenereerd door het zenderpark te verzelfstandigen, noch wat de gevolgen zullen zijn van het aanspreken van de voorraad programma's.

De minister heeft hier de drie mogelijke uitwegen opgesomd. Het is in feite een herhaling van wat ik in mijn interpellatieverzoek heb gezegd en wat de collega's hier ook hebben benadrukt. De problemen waren aangekondigd, en kwamen dus niet als een verrassing over. In het verleden is dat hier al herhaaldelijk gezegd. Wel is het zo dat er een cijfer voorligt dat behoorlijk duidelijk is. Ik twijfel er niet aan dat de berekening op een ernstige wijze is gebeurd, maar een bevestiging is er hier niet gekomen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik wil gewoon de stelling onderschrijven dat er nood is aan een debat ten gronde. In elk geval zal dat voor de opmaak van het nieuwe regeerakkoord van 2009 essentieel zijn. Verder wil ik in herinnering brengen dat veel ministers de VRT voor allerlei initiatieven geld geven, bovenop de dotatie en de andere commerciële inkomsten waarover de omroep beschikt. Het gaat dan dikwijls om initiatieven die tot de corebusiness van de omroep behoren. Ik wil dat daarmee rekening wordt gehouden. Als we het aandeel van de commerciële inkomsten verminderen, dan moet dat gecompenseerd worden. Vanzelfsprekend moeten beslissingen op basis van een goede doorlichting worden genomen. In elk geval kijken we uit naar de eerste stappen die na het paasreces zullen worden gezet om op financieel vlak orde op zaken te stellen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Vertrepen: Ik heb iets in uw verhaal gehoord wat me bezighoudt: besparen zonder op kwali-

teit in te leveren. Hoe kan dat? Als men dat doet, is men met een eerste liposuctie bezig. Men heeft een vetbandje weggehaald, maar de rest van het vet is er nog. Er moet een fundamenteel debat worden gevoerd: daar zijn we het over eens. Ik vind het goed dat de mogelijkheid bestaat om dan te spreken over de opportuniteit van een gedecommercialiseerde openbare omroep. *(Opmerking van de heer Caron)*

Ik vind dat een goede piste. Ik zal altijd blijven pleiten voor een gedecommercialiseerde openbare omroep, mits die voldoende middelen krijgt om zijn opdracht uit te voeren.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: De minister wil blijven waken over de kwaliteit van de programma's en ervoor zorgen dat die niet vermindert als de budgetten vermindern. Hij zegt dat men doorgaans tevreden is over de opdracht. Klopt dat? Is dat gecheckt? Ik weet dat hij daarover een tijdje geleden een enquête heeft laten houden, maar ik heb daarover mijn twijfels. Is er een echte toetsing gebeurd?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Hermans, er is het tevredenheidsonderzoek, maar er zijn ook de kijkcijfers, die een waardemeter zijn. Een kijker die wel of niet wegzapt is een indicator van tevredenheid, al verklaart dat natuurlijk niet alles en zijn de kijkcijfers voor mij geen heilige koe. Verder stel ik vast dat er over de tevredenheid in de media heel open wordt bericht. Elke week verschijnen er artikels met evaluaties van programma's. Dat open debat houdt de VRT en de andere omroepen alert. Men kan zich niet inbeelden dat de VRT geen rekening zou houden met unaniem negatieve kritiek op programma x of y. De VRT heeft al programma's stopgezet toen bleek dat het succes niet aan de verwachtingen beantwoordde.

Ik waarschuw voor het standpunt van de heer Verstrepen, die stelt dat alle discussies zullen verdwijnen als de VRT wordt gedecommercialiseerd. Dat is niet juist. Er zullen dan nog steeds evenveel discussies blijven bestaan. De commerciële omroepen zullen blijven stellen dat de financiering van de openbare omroep veel te royaal is. En Europa zal blijven controleren en de vraag blijven opwerpen of we niet te veel geld geven. Ik heb nog maar pas een goed akkoord kunnen afsluiten over de financiering voor de periode van 2004 tot vandaag. Ik kan u garanderen dat dit goed wordt onderzocht. Het zal dus niet volstaan om de commerciële inkomsten te vervangen door een extra toelage bovenop de huidige dotatie om alle discussies in de kiem te smoren. Het is allemaal niet zo eenvoudig.

Mijnheer Marginet, wat de opbrengst van de verzelfstandiging van het zenderpark betreft, is de eerste fase van de

procedure bezig. De gegadigden hebben zich gemeld. We weten nog helemaal niet wat dat zal opbrengen. In de beheersovereenkomst is men over die opbrengst duidelijk: dat staat helemaal los van de efficiëntie-inspanningen. Wat dat opbrengt, kan niet worden aangewend voor het wegwerken van de problemen waarover we het hier hebben. De VRT is ook volop bezig met het gebruik van de enorme voorraad aan programma's zonder dat dit tot kwaliteitsverlies leidt, want het gaat over heel recente opnames van Flikken en dergelijke.

Heel concrete cijfers kan ik u niet geven. Ik heb de rapporten van de VRT, maar ik overleg daarover nog met de omroep. We evalueren die, en ze moeten na Pasen door de regering worden besproken. Bij de begrotingscontrole zult u me daarover kunnen ondervragen. Ik sta een open communicatie voor. Ik wil vrijgeven wat kan worden vrijgegeven. Deze documenten moeten echter nog worden besproken en daaruit moeten nog conclusies worden getrokken. Eens dat is gebeurd, kunnen we het erover hebben, maar nu dus nog niet.

De heer Decaluwe beet de spits af met cijfers te publiceren. De VRT kwam dan met commentaar. Ik heb evenwel het recht om vandaag te zeggen dat ik me van elke commentaar onthoud. Ik denk zelfs dat dit mijn deontologische plicht is. Ik zou u veel cijfers kunnen geven, maar ik doe dat niet vooraleer de regering daarover heeft beraadslaagd.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Marginet werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de precieze afbakening van de term 'boodschappen van algemeen nut' bij het uitzenden ervan door de VRT

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de minister, collega's, in de discussie over reclame op televisie en het onderscheid tussen boodschappen van algemeen nut en reclameboodschappen, heeft de Private Omroep Federatie (POF) recent opnieuw de kat de bel aangeboden. Dit keer ging het over de nieuwe spotjes van de CM op de VRT. In het verleden hebben we in deze commissie al gediscussieerd over de eerste reeks CM-spotjes.

Ik heb deze vraag ook gesteld naar aanleiding van het debat over de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) en zijn houding ten aanzien van mogelijke overtredingen van decreten. De VRM hanteert de interpretatie van de decreetgever als leidraad. In het decreet met betrekking tot de boodschappen van algemeen nut hebben wij mijns inziens geprobeerd om het begrip 'boodschap van algemeen nut' alsmaar nauwkeuriger te omschrijven.

De discussie was nog niet helemaal gesloten of er kwam al een klacht binnen van de POF over de spotjes van de CM en het tonen van het logo van de mutualiteit. Men vraagt zich af of dat geen geval is van commerciële promotie in plaats van een boodschap van algemeen nut. Blijkbaar zijn we dan toch niet helemaal duidelijk geweest. Als het decreet niet duidelijk is, moeten wij een initiatief nemen. Er zit daarnaast ook een totale herziening van het decreet aan te komen.

Mijnheer de minister, we stellen vast dat er zelfs na een wijziging van het decreet problemen blijven opduiken. De POF heeft namelijk ook nog andere klachten geformuleerd. Erkent u het probleem? Moeten er maatregelen genomen worden?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik was een van de oorzaken dat de discussie rond de boodschappen van algemeen nut zo lang geduurd heeft. De minister heeft toen grote inspanningen gedaan om op al mijn gedetailleerde vragen zeer concrete antwoorden te geven.

De heer Vandenbossche verwijst naar de spotjes van de CM, waar de POF op gereageerd heeft. Ik meen dat er duidelijke antwoorden gekomen zijn op deze kwestie. Ik vraag mij dan ook af met wiens voeten men aan het spelen is. Er is opnieuw sprake van een oneigenlijk gebruik van boodschappen van algemeen nut.

De heer Callens stelt deze namiddag in de commissie voor Leefmilieu een vraag over een ander voorbeeld van oneigenlijk gebruik van boodschappen van algemeen nut. Het gaat over het televisiespotje van Vogelbescherming Vlaanderen, waarin men de hele Vlaamse bevolking probeert duidelijk te maken dat de jagerij een vorm is van onethisch gedrag (*Hand. VI. Parl. 2007-08*, nr. C190, 3). Over de inhoud kun je natuurlijk discussiëren, maar het grootste probleem is dat men via dat spotje aan ledenwerving doet. Nochtans hadden wij hier duidelijk gesteld dat ledenwerving, van welke instantie dan ook, absoluut niet de bedoeling kan zijn van de boodschappen van algemeen nut.

Ik vond de inhoud van het spotje ongepast, maar daarover kan gediscussieerd worden. Dat men daarnaast ook aan ledenwerving doet, kan echter absoluut niet. Ik ga de

VRT een waarschuwing geven: als men niet bijstuurt, zit men met een probleem en gaan we systematisch klachten indienen. Men mag niet lachen met het parlement. Ledenwerving is hier uitdrukkelijk uitgesloten, maar nu wordt daar duidelijk tegen ingegaan. Ik vind dat een probleem.

De POF heeft ook de voorbeelden van de spotjes voor Belgische kazen en voor Lunch Garden aangehaald. Ook die zijn in strijd met de wetgeving en de nochtans gedetailleerde opmerkingen die wij geformuleerd hebben. Wij hebben hier van alles beslist, maar blijkbaar wordt dat niet nageleefd.

Ik nodig iedereen uit om de website van de VAR af en toe eens te bekijken. Er zijn namelijk ook problemen met betrekking tot sponsoring op radio, onderhandelingen over gratis spots, enzovoort. Ik raad u aan om eens een kijkje te nemen. U zult zien dat men daar werkelijk problemen zoekt. Bovendien bewijst een interview met de Limburgse gedeputeerde Sylvain Sleypen, naar aanleiding van de tv-serie 'Katarakt', heel duidelijk dat er een verregaande beïnvloeding is vanwege de sponsors op de inhoud en het uitzendmoment. Er wordt in dat interview bijna letterlijk gezegd dat men de wetgeving overtreedt.

De heer Vandenbossche zegt terecht dat de regelgeving, indien nodig, moet worden aangepast aan de realiteit. Vandaag is de wetgeving echter heel concreet, ook wat betreft de boodschappen van algemeen nut. We hebben heel concrete voorbeelden gegeven. De minister heeft daar goede antwoorden op geformuleerd. En toch zie je constant dat de regelgeving overtreden wordt. De VRT moet mijns inziens bijgestuurd worden, en niet alleen decretaal. Ik vind dat het signaal moet worden gegeven dat men zich moet houden aan het decreet en aan de memorie van toelichting. Anders vraagt men om problemen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil mij aansluiten bij wat de vorige sprekers gezegd hebben. Ik stel vast dat het binnenhalen van financiële middelen een drijfveer is om de grenzen van de regelgeving af te tasten. Ik wil niet optreden in de plaats van de VRM, maar we hebben hier wel een discussie gevoerd om het principe van de boodschappen van algemeen nut duidelijk af te bakenen.

Iedereen kent de voorbeelden voldoende. Ik ga niet oordelen over de precieze inhoud, maar ze zijn in elk geval niet in de geest van de stappen die wij de voorbije maanden gezet hebben.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil me aansluiten bij de vragen en opmerkingen van de vorige sprekers. We hebben destijds inderdaad een uitvoerig debat gevoerd. We vreesden immers dat een onvoldoende specifieke omschrijving van de boodschappen van algemeen nut zou leiden tot verkeerde interpretaties. Blijkbaar is dat nu ook gebeurd.

Ik heb het bewuste tv-spotje niet gezien, maar ik hoor wel dat mensen ernstige vragen stellen bij bepaalde spotjes die als 'boodschappen van algemeen nut' worden aangekondigd. Daarom lijkt het mij niet onverstandig om daar een sluitende definitie aan te geven.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zijn destijds inderdaad heroïsche discussies gevoerd over de definitie van een boodschap van algemeen nut. Enkele maanden later stellen we vast dat we het al moeten hebben over de overtredingen.

Ik pleit in heel veel dergelijke decreten voor exacte definities en omschrijvingen. Meestal krijg ik dan het antwoord dat je niet alles exact kunt omschrijven. In 1995, toen ik nog produceerde voor de Vlaamse zender onder Britse licentie VT4, kregen wij richtlijnen vanuit Groot-Brittannië. Daarin stond tot in detail beschreven wat je volgens de Britse mediawetgeving wel en niet mocht doen. Dat was een dik boek met technische bepalingen, richtlijnen voor de verschillende tijdsblokken, enzovoort. Wij maakten daar toen geen probleem van. We werkten onder Britse licentie, en dus hielden we ons aan die richtlijnen.

In die richtlijnen stonden destijds – het jaar is 1995 – specifieke definities die wij vandaag misschien niet meer zouden durven neerschrijven. Ik vind dan ook dat we vandaag geen koudwatervrees mogen hebben om bepaalde zaken concreet te omschrijven in de mediadecreten. We moeten zeer duidelijk definiëren wat een boodschap van algemeen nut is en wat niet. Op die manier kun je dergelijke discussies net vermijden. Dat heeft niets te maken met een overheid die alles in haar greep wil houden. Het gaat enkel om technische omschrijvingen in de mediadecreten.

We mogen niet bang zijn voor definities, zeker niet in het kader van de aanpassingen van de decreten. Op die manier kun je misverstanden voorkomen en vermijd je dat de VRM kan oordelen zoals het hem uitkomt.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben blij dat u stelt dat we met het gewijzig-

de decreet duidelijkheid geschapen hebben op het vlak van de legistiek. Desondanks stellen we vast dat er discussie blijft bestaan. Ik ontvang mails van de POF en constateer dat er in deze commissie vragen gesteld worden over verschillende casussen.

We hebben met de nieuwe teksten duidelijk gemaakt dat we elk misbruik willen uitschakelen. Het meest flagrante geval dat we op dat vlak gehad hadden, was het spotje over voetschimmelwerende producten, dat verpakt was als een boodschap van algemeen nut. We hebben duidelijk gesteld dat dergelijke zaken niet meer kunnen. We hebben de boodschappen van algemeen nut in het decreet sterk beperkt en gesteld dat ze niet gericht kunnen zijn op de commerciële promotie van individuele producten of diensten.

Met betrekking tot het voorbeeld van het ziekenfonds is de omschrijving duidelijk. Een boodschap van algemeen nut, uitgaande van een sociale, humanitaire of welzijnsvereniging – bijvoorbeeld een ziekenfonds – mag geen commerciële promotie inhouden voor haar individuele producten zoals een hospitalisatieverzekering of een jeugdvakantie. Het spreekt voor zich dat een dergelijke boodschap van algemeen nut geen commerciële promotie mag zijn voor het lidmaatschap van dit ziekenfonds. Een boodschap in verband met de opdracht van algemeen belang van dit ziekenfonds kan wel. Ik denk bijvoorbeeld aan een boodschap inzake preventieve gezondheidszorg.

Het decreet maakt het onderscheid tussen reclame en boodschappen van algemeen nut mijns inziens voldoende duidelijk. Als er toch discussies zijn of als de omroep, in dit geval de VRT, de decreten niet naleeft, moet de VRM ervoor zorgen dat de decreetgeving gehandhaafd wordt. Elke rechtspersoon of natuurlijke persoon kan bij de VRM een klacht indienen zonder dat een belang moet worden aangetoond. Ik dien als minister zelf evenwel nooit een klacht in bij de VRM.

Ik heb me hier wel bij de bespreking geëngageerd om twee initiatieven te nemen. Ik heb gezegd dat ik de VRM ging vragen om daaromtrent monitoring te doen. Ik heb een brief verstuurd op 4 december 2007. De VRM zal zich daarmee bezighouden. Ik heb ook gezegd dat ik de gemeenschapsafgevaardigde zou vragen om er specifiek op toe te zien dat er geen misbruik gemaakt zou worden van de BAN en om mij binnen het jaar een evaluatienota te bezorgen. Ik ben mijn engagementen nagekomen. De VRM zal ons op de hoogte houden.

Het decreet verschaft maximale duidelijkheid. Ik ben niet van plan om op korte termijn een nieuw initiatief te nemen. Het debat kan opnieuw starten naar aanleiding van de algehele herziening van de mediadecreten.

Dan zal geen enkel element onbesproken blijven. Het is nu aan de VRM om te zorgen voor de handhaving.

Ik zal de Handelingen van deze bespreking doorsturen naar de VRT omdat hier boodschappen aan de VRT geformuleerd zijn. Dat is een taak die ik op mij moet nemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de samenwerking van de VRT met een weekblad voor de uitgave van een Eurosong-cd

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, dit jaar werkt de VRT samen met een weekblad om de Eurosongselecties van België, een week voor de uitzending van de finale, uit te brengen aan een superlage prijs van 5,90 euro. Hiervoor hopen de artiesten in het beste geval elk 350 euro te krijgen. De VRT zou dit initiatief nemen omwille van de minder sterke Eurosongselectie om zodoende meer exposure, promotie en dus ook royalties te ontvangen.

De deelnemende artiesten zien hierdoor hun eigen cd-promocampagne als sneeuw voor de zon smelten. Ze krijgen geen kans meer op een hitparadenotering zoals de ultratop, behalve de winnaar van de preselecties. Ze maken geen kans op de playlists, want hun single zal zo goed als niet meer verkopen met uitzondering van het winnende lied.

Mijnheer de minister, behoort het tot de publieke opdracht van de VRT om een liedjes-cd uit te brengen met de kandidaat-nummers voor Eurosong? Wie was de initiatiefnemer? Was dat het weekblad, de VAR of de VRT? Wat is de motivering voor dit initiatief?

Op welke manier werden de betrokken artiesten en managers van een Eurosong-cd door de VRT op de hoogte gebracht? Ik veronderstel dat de kandidaten een contract hebben met de VRT. Bent u hiervan op de hoogte gebracht? Indien ja, wat hebt u ondernomen? Bent u van mening dat de VRT hier een fout heeft gemaakt en hoe? Hoe kan dit in de toekomst worden voorkomen?

Welke stappen kunnen de artiesten ondernemen tegen deze vorm van broodroof? Dit betekent financieel verlies voor platenfirma's en artiesten. Bent u het hiermee eens? Zijn er compensaties voor de artiesten van de VRT?

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, drie jaar geleden stelde ik een vraag om uitleg over de oprichting van die muziekuitleverij van de VRT. Ik maakte mij daar ongerust over, en niet ik alleen, maar vooral de producers, zangers en vertolkers. U antwoordde mij: "VRT Publishing is opgericht om het muziekrepertoire (...) te beheren en er een dynamiek aan te geven die tot nu toe onbestaande was. Dit komt de componisten ten goede." Ik vraag me af hoe de Eurosong-cd de componisten ten goede komt. Een dynamiek geven aan een sector die op sterven na dood is, is natuurlijk niet moeilijk. Ik vind dat de VRT de sector misbruikt. In hoeverre klopt dit plaatje nog binnen de markt? Is dit niet in strijd met de Europese richtlijnen? Kan dit zomaar?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de VRT heeft met de Vlaamse overheid een beheersovereenkomst gesloten die handelt over de activiteiten die tot de openbareomroepopdracht behoren. Artikel 8 van de gecoördineerde mediadecreten stelt dat de VRT onder bepaalde voorwaarden commerciële activiteiten – merchandising- en nevenactiviteiten – kan verrichten buiten de openbareomroepopdracht. U kent de voorwaarden.

Het uitbrengen van een Eurosongcompilatie-cd is een afgeleide van het televisieprogramma Eurosong 2008 en behoort tot de commerciële activiteiten van de VRT. Voor zover ik dat vandaag kan beoordelen is aan de voorwaarden van artikel 8 voldaan. De cd houdt verband met de openbare opdracht van ontspanning en cultuur, het uitbrengen van cd's is een activiteit die opgenomen is in het Kader voor Merchandising- en Nevenactiviteiten, en het doel van de cd is om televisieprogramma Eurosong 2008 te ondersteunen of de kosten ervan te verlichten.

Ik vertrouw erop dat de VRT ook aan de twee laatste voorwaarden heeft voldaan. Het feit dat deze activiteit moet worden ondergebracht in een gescheiden boekhouding wordt gecontroleerd door het Rekenhof. De controle op de marktconforme voorwaarden en op het verbod op concurrentievervalsing gebeurt door de VRM, de mededingingsautoriteiten en eventueel de gewone rechtbanken. Merchandising- en nevenactiviteiten behoren niet tot de openbareomroepopdracht, en worden als dusdanig niet geregeld in de beheersovereenkomst.

Wel is artikel 38 van de beheersovereenkomst, over de Line Extensions, van toepassing op het uitbrengen van een Eurosongcompilatie-cd. Dit artikel definieert Line Extensions als merchandising- en nevenactiviteiten die rechtstreeks verband houden met of afgeleid zijn van de VRT-netten, hun programma's of onderdelen daar-

van, en waarvan de ontwikkeling een toegevoegde waarde inhoudt voor de inhoudelijke openbareomroep-opdracht. Dit lijkt voor de Eurosong-cd wel het geval te zijn: ze werd uitgebracht in de week voor de finale van Eurosong 2008, waardoor ook dit programma werd gepromoot. Hetzelfde artikel 38 van de beheersovereenkomst stelt dat de Line Extensions activiteiten op een performante en transparante wijze moeten worden uitgevoerd, en dat voor deze activiteiten enerzijds en voor de openbareomroepactiviteiten anderzijds een gescheiden boekhouding moet worden gevoerd. Ik ga ervan uit dat de VRT dit naleeft.

Het initiatief voor het uitbrengen van een Eurosongcompilatie-cd ging uit van de VRT. In tegenstelling tot de activiteiten die vallen onder de openbare opdracht, wordt het uitbrengen van deze cd gedreven door commerciële beweegredenen binnen de voorwaarden van de mediadecreten. De VRT heeft zulke compilatie-cd uitgebracht bij elke editie van Eurosong.

Over de informatie van de betrokken artiesten en managers, heeft de VRT mij het volgende gemeld: “Zoals bij elke editie van Eurosong die door de VRT wordt georganiseerd, werd ook in 2008 een Eurosong-cd uitgebracht met een compilatie van de nummers van de deelnemende artiesten. In hun contract tot deelname aan Eurosong 2008 maakte de VRT hierover afspraken met de artiesten. Dat betekent dat de artiesten over de uitgave van een Eurosong-cd op de hoogte zijn gebracht nog voor zij beslisten aan het programma deel te nemen.”

Net zoals over andere commerciële activiteiten van de VRT, werd ik als mediaminister niet ingelicht over de compilatie-cd. Dat is ook niet nodig. De VRT kan autonoom bepalen welke commerciële activiteiten hij uitvoert, zolang hij maar binnen de perken van artikel 8 van de decreten blijft.

Over de vergoeding van de betrokken artiesten meldt de VRT mij het volgende: “In de overeenkomst tot deelname aan Eurosong 2008 werd de mogelijkheid van een compilatie-cd opgenomen en werd hierover een royalty afgesproken. De overeenkomst bepaalt dat deze royalty voor de artiest ofwel wordt berekend op de groothandelsprijs ofwel op de gefactureerde prijs aan de distributeur. Dat betekent dat zowel de distributie via de reguliere verkoop als deze via acties met een distributeur al in de deelnameovereenkomst zijn overeengekomen. Door het tekenen van hun deelnamecontract, gingen de artiesten hiermee akkoord. De voorbije jaren werd de Eurosongcompilatie-cd verspreid via de reguliere verkoop. Om het commerciële succes te verhogen van de verkoop van een Eurosongcompilatie-cd, besloot de VRT om dit jaar de cd te distribueren via een actie van een tijdschrift. Dit resulteert in een lagere prijs per exemplaar, maar wordt ruimschoots gecompenseerd door een groter (en gegarandeerd) verkoopsvolume. Voor de artiesten

brenkt de compilatie-cd meer op dan de vorige edities: ongeveer 50 percent meer dan de royalty's bij de vorige editie. De royalty die elke artiest krijgt is beduidend hoger dan het bedrag dat de vraagsteller aanhaalt in zijn vraag. De cd werd (in tegenstelling tot de vorige edities) in de week voor de finale uitgebracht. Door de ruchtbaarheid die het weekblad aan deze compilatie-cd gaf, werd ook de finale van het programma onrechtstreeks gepromoot.”

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik hoor u zeggen dat een afgeleide mag. In dit geval betekent dat de cd. Op zich heb ik daar ook geen probleem mee, het is echter de timing die ongelukkig is.

In het contract staat dat er compilatie-cd op de markt komt. Vroeger gebeurde dat ook, maar dan nadat de artiesten zelf hun single op de markt hadden gebracht, zodat ze daar inkomsten uit konden genereren. Pas daarna kwam er een verzamel-cd. Contractueel gezien kunnen we nu spreken van een lichte vorm van misleiding van de artiesten en platenfirma's. Zij hadden absoluut geen rekening gehouden met een compilatie-cd vóór de finale. Ze rekenden gewoon op de goodwill van de VRT. Er is sprake van financieel verlies.

De VRT heeft het in zijn antwoord over een toegevoegde waarde. Ik heb daar vragen bij. Er zijn andere vormen van promotie mogelijk. De cd zou het programma moeten ondersteunen en de kijkcijfers opdrijven. Ik denk niet dat daarvoor een cd nodig was. Het was misschien wel goed bedoeld, want de producer heeft zijn excuses aangeboden. Er is intussen ook overleg geweest met de sector. Maar men kon in de afgelopen weken geen dag- of weekblad openslaan of men las een en ander over Eurosong. De cd was volgens mij niet nodig.

In het antwoord staat ook dat de verkoop van de cd de kosten voor het programma moest helpen dragen. Dat lijkt me een rare redenering. Dan moet men vooraf dingen organiseren.

Het is logisch dat veel artiesten niet openlijk durven reageren. Ze zijn bang niet meer gedraaid te worden of aan bod te komen. Enkelen hebben mevrouw Hermans en mij gecontacteerd. Ik lees een citaat voor. “Ik meen te mogen stellen dat de overeenkomst die we ondertekend hebben zo is opgesteld alsof de compilatie die er zou komen, door een reguliere platenfirma op de markt zou gebracht worden en zeker niet via een actie met” een weekblad. “Zulke acties gebeuren trouwens enkel met cd's, dvd's of producten die reeds via reguliere retail in een vroeger stadium op de markt gebracht zijn en zijn meestal dus ripp-offs van originele releases. Barometer hiervoor is dus duidelijk de PPD die hier gehanteerd

wordt.” De PPD-prijs is de Published Price per Dealer, of de prijs die de platenmaatschappij voor de cd rekent aan de groothandel. Verder staat er ook dit: “Als VRT Line-extensions nu zou beslissen om de deelnemers van vorige editie in een compilatie op de markt te brengen via Dag Allemaal, dan zou iedereen winnaar zijn! Zulke actie zou evenveel exemplaren verkopen via Dag Allemaal, het zou dan een al gereleasde versie zijn en de reguliere platenbusiness zou er geen last van ondervinden. We hebben het nu al zo moeilijk en het gaat er echt niet op vooruit! Motivatie VRT: we gaan hier allemaal bij winnen! In exposure, promo en in royalties.”

Er wordt dan een rekensommetje gemaakt: “Vorig editie zijn er 7000 exemplaren verkocht van de Eurosongcompilatie. VRT vindt deze selectie echter minder sterk – op basis waarvan vinden ze dat? – en de verkoop zou niet meer zijn dan 5000 exemplaren indien het album in de reguliere retail zou worden uitgebracht.” Ik maak even de volgende berekening op basis van onderstaande gegevens. Reguliere verkoop van 7.000 exemplaren aan 10,00 euro PPD netto, naar aanleiding van de verkoop van de vorige editie, betekent 7.000 maal 10 maal 20 percent met 20 nummers, dat is gelijk aan 700 euro per deelnemer aan royalties. Verkoop via Dag Allemaal: actie van 50.000 exemplaren aan 2,10 euro PPD netto, betekent 50.000 x 2,10 x 20 percent met 20 nummers, dat is gelijk aan 1050 euro per deelnemer aan royalties. Dat wil zeggen dat er hier een meerwaarde van 250 euro is ten opzichte van de verkoop via reguliere retail, bij een verkoop van 7000 exemplaren.

En men vervolgt: “Maar dit wil ook zeggen dat we voor een meeropbrengst van 250 euro geen single meer hoeven uitbrengen met de artiest in kwestie. Wie gaat er nog een single kopen als wij ermee uitkomen?”

Er zijn al 50.000 mensen die de compilatie in huis hebben gehaald via Dag Allemaal! Bovendien is het zo goed als zeker dat we helemaal geen UltraTopnotering meer kunnen halen! Verkopen via Dag Allemaal tellen niet mee voor de Ultratop. Vermits we zelf geen single meer gaan verkopen zullen we dus ook met de single niet in

de Ultratop komen.” Daardoor wordt men minder gedraaid, en zijn er minder SABAM-inkomsten.

Een van de artiesten zegt zelfs dit: “Moeten we onze broek afdoen voor 250 euro extra en de hele promo-campagne voor onze artiest in de vuilbak smijten?” Als het meezit, kunnen ze misschien ooit eens in de zomermaanden met een liedje aan bod komen. Er is geen enkel muziekprogramma op tv waarop ze hun eigen liedjes kunnen vertolken. Ze zijn verplicht om liedjes van andere artiesten te brengen. Het is een probleem dat we al eerder hebben aangekaart.

En dan is er de vraag wat er met de reeds gemaakte kosten gebeurt. Betaalt de VRT die terug? Ik heb de indruk dat dit een pak geld kost. Mevrouw Hermans kan daarover misschien meer zeggen, want zij heeft al deelgenomen aan een preselectie. Ik wil hier toch benadrukken dat de artiesten daarover ontevreden zijn.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: De meeste artiesten zijn niet meer zo happig om mee te doen aan de preselectie omdat misbruiken uit het verleden hun carrière geen goed hebben gedaan. Daarom heeft men sommige mensen verplicht om mee te doen, zo eenvoudig is dat. Wat de productie betreft, sluit ik me aan bij wat de heer Verstreken zegt. Er wordt door kringen rond de artiest veel geld geïnvesteerd in een muziekgroep, in een goede opname, in de uitvoering met dansers en danseressen, eventueel in een koor, meestal ook in een fotosessie, in de styling en in de kledij. Ik vraag me af hoe men dat alles met 250 euro moet betalen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Dit is een zeer technische materie, en u zult begrijpen dat ik daarop niet veel kan antwoorden. Ik zal de kritiek van de artiesten aan de VRT bezorgen. Dat is het enige wat ik daarover kan zeggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.